

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Eu sunt Alfa și Omega, Cel Care este, Cel Care era și Cel Care vine. Amin.

O, fiilor care-Mi primiți venirea! De unde vin Eu când vin la voi cuvânt? Vin din veșnicie, căci scris este în Scripturi: «*Obârșia Lui este din zilele veșniciei*». Amin. Eu sunt cuvântul vieții, și vin cu veșnicia. Viața cea de veci voiesc să v-o dau. Amin.

Când a fost să Mă dau spre răstignire ca un vinovat, pentru om, Eu n-am fugit de vină, căci cel cu inima curată se smerește, că așa este inima lui. Cel ce are în el viața nu fuge de moarte, nu fuge de vină, nu fuge, iar cel fugar este fricos, iar fricosul este cel vinovat care fuge de vina lui. Cel nevinovat însă, are în el duhul păcii Mele și nu se zbate când este învinuit, ci este blând și smerit cu inima, și nimic, nimic nu-i smulge din el viața. Mare lucrare este seninul inimii, căci fața cea senină vine de la inimă. Seninul plăcut Domnului în om e mare lucrare, fiilor. Aduc mereu învățatură de viață la voi, ca să se găsească la voi viață când voi veni la voi văzut de ochii tuturor. Eu sunt cuvântul vieții, și așa vin la voi, iar voi trebuie să vă îmbrăcați cu viața, cu cămașa vieții, fiilor, precum Eu M-am îmbrăcat după înviere, căci am înviat din morți ca să Mă arăt Fiul Tatălui Savaot, născut de la Tatăl, Cel dintâi născut din morți. Amin.

Cel ce aude învățatura Mea și o primește apoi, acela o și împlinește precum i-o spun, iar cel ce o aude și nu o împlinește, acela nu o primește pe ea, și este ca și cei necredincioși.

O, copii din grădina venirii Mele, mare lucrare este seninul Meu în inima omului. Tristețea după Dumnezeu îl aduce pe om la mare dar, la mult senin ceresc și la apropiere cu sfinții. Frumos este copilul sfânt care se mângâie cu sfinții, căci sfinții se mângâie cu el, și el este frumos și sfânt și senin, cu seninul cel plăcut cerului. Omul-copil este cel ce Mă iubește și Mă mângâie pe Mine, Domnul, în toată clipa. Omul-copil este mângâierea cerului. Dar nu despre copii grăiesc Eu aceasta, și despre altceva grăiesc Eu. Nu copiii Îmi plac Mie, ci omul-copil Îmi place. O, așa vă place și vouă, căci Eu văd în voi și vă adaug din Mine vouă, căci omul-copil este mângâierea cerului. Cel ce-i place să fie om mare, om îngreuiat de el însuși, acela nu poate să vă iubească pe voi, căci voi sunteți niște copii, și Eu de aceea vă zic copii, mereu vă zic copii. O, fiilor, luați bine aminte la cuvântul spus de Mine la voi, căci așa am spus: «*Frumos este copilul sfânt care se mângâie cu sfinții, și sfinții, cu el, căci omul-copil este mângâierea cerului*». Amin. Măsura aceasta purtați-o mereu în voi și după voi, ca să învețe oricine vă vede pe voi, să învețe să se facă om-copil, căci omul îngreuiat de sinele său e mare tristețe pentru cer. Ce să-l învăț Eu pe unul ca acesta? Eu n-am pe unde să pătrund în unul ca acesta, și nu Mă pot apropia, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și nu Mă pot apropia de unul ca acesta, și rămâne el însuși, și atât, rămâne durere pentru cer și împotrivor lui Dumnezeu.

E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, și Eu aduc învățatură de viață la voi, ca să se răspândească pe pământ lumina, fiilor. Aduceți-vă aminte de suspinul Meu care umblă suspinând pe lângă voi când voi sunteți la lucrul mâinilor pentru tot lucrul care este de făcut cu mâna. V-am șoptit într-o zi să-i învățați pe toți cei care iau de la voi să nu fugă de simțământul vinovăției, căci Eu am stat sub vină pentru tot omul, fiilor. E mare jale între cer și pământ pentru Dumnezeu. Tot omul se ascunde pentru răul din el. Învățați peste tot pe unde puteți da de la Mine omului, să fie blând și smerit cu inima omul, așa precum sunt Eu. Și cum să facă creștinul această lucrare? Și cum s-o împlinească așa? Oare, voi știți acest lucru bun să-l deslușiți cu cuvinte? Iată, torn Eu, iar voi dați-i curs izvorului înțelepciunii Mele, că voiesc să grăim unii cu alții pe pământ. Amin, amin, amin.

– *Cel ce nu fuge de simțământul vinovăției, acela este cel blând și smerit cu inima. El când își însușește vina văzută de cei din jur, și osândită apoi, primește blând această osândire a vinei sale, primește pentru ispășirea vinei, primește blând și cu adevăr și cu iubire acest ajutor, și ca de la Dumnezeu primește și așteaptă, și este deprins cu această primire. El își arată smerenia inimii atunci când nu se supără și nu se ascunde în fața osândirii vinei sale, și rămâne mulțumit și descurcat de vină, că este smerit și deprins cu lucrul cel bun al smereniei de inimă. Cel blând și smerit cu inima nu fuge, nu se pitește în el, ci stă deschis pentru el însuși și pentru toți, bucurându-se cu duhul de această lucrare care îl ține în lumina cea de sus, în mângâierea cerului sfânt. Amin.*

– O, copiii învățători din partea Mea, mai mult și mai mult și tot mai mult de-acum, să dați viață din viața Mea la cei ce vor cu tot dinadinsul să fie vii până la învierea cea mare și văzută de vii și de morți, până la venirea Mea cu învierea tuturor pentru viață veșnică sau pentru tânguire, căci scris este: «*Se vor plânge și se vor tângui bătându-se în piept toate semințiile pământului, și vor vedea pe Fiul Omului viind pe norii cerului cu putere și cu multă mărime, și va răsună glasul de trâmbiță, și îngerii vor strânge pe cei aleși pentru Dumnezeu, pe cei ce s-au ales pentru Dumnezeu*». Amin.

Acum, fiilor copiii, e mama Mea cu dor de voi, și se îndulcește din vorbirea Mea cu voi și voiește și ea să vă îndulcească cu darurile ei cu care vă acoperă mereu pentru că sunteți fiii grădiniței venirii Mele. Grădinița aceasta este locul Meu ceresc de pe pământ, peste care Îmi aștern cuvântul pentru toată făptura. Grădinița aceasta este masa pe care Eu scriu cartea judecății făpturii. Voi, fiilor copiii, fiți cu veghe mare și cu cutremur sfânt, că aici Eu lucrez cu voi lucrarea Mea cea de pe urmă, și cutremur cerul și pământul cu cuvântul. Amin. Spuneți la toți cei ce iubesc venirea Mea la voi să nu-și risipească nici o clipă mintea și inima și simțurile lor spre paguba lor și a celor din jurul lor, ci să-și adune ființa și vorbirea ei spre folos pentru cer, că venirea Mea vine și iar vine ca râul care vine din munte spălând albia din calea lui.

Spuneți celor ce Mă așteaptă să vin să nu fugă de simțământul vinovăției, să nu iasă din umilință fugind de vină, că nu e om sub cer să nu fie vinovat, iar Eu am fost fără de vină, și n-am fugit când am fost cu cei vinovați, și am stat răbdând și iubind și așteptând pocăința omului, căci așa este lucrul Domnului.

Vă aduce mama Mea mângâierea ei, îndemnul ei pentru lucrul venirii Mele, și povață de mamă, că ea este mama Mea și a celor ce Mă poartă pe Mine. Amin.

– *Te bucur și eu, Fiule Doamne, mângâindu-i pe cei ce Te poartă azi întru venirea Ta. Te mângâi și eu, căci Tu ești purtat de ei, o, Fiule Care vii la fii. Scurtează-Ți zăbava și Te arată venind, că e grea de tot vremea pentru ai Tăi; e grea, și tot mai grea, dar scurtează-o, pentru ei, și pune capăt voii omului. Tu i-ai spus omului ales de Tine, i-ai spus să Te iubească cu toată ființa lui, și apoi i-ai spus să nu fure, să nu mintă, să nuucidă, să nu se lăcomească și să nu se desfrâneze i-ai spus celui ce Te iubește. O, cum să-i fi spus Tu aceste porunci ale celor ce Te iubesc pe Tine, cum să le fi spus celor ce nu Te iubesc? O, nu la aceia le-ai spus Tu acestea toate, ci le-ai spus pentru cei ce Te iubesc, și căroră le-ai spus: «Să iubiți pe Dumnezeu din toată ființa». Cei ce nu împlinesc porunca iubirii de Dumnezeu, aceia nu le împlinesc pe celelalte porunci, iar cei ce Te iubesc nu calcă poruncile Tale, Doamne, Fiule al meu. Nu Tu ești judecătorul, ci poruncile Tale îi judecă pe cei ce nu le împlinesc, iar lumea este judecată în ziua când aceste porunci au fost scrise de mâna Ta pe pământ, Cuvântule Doamne. O, cine este cel ce Te mai iubește? Cine nu fură? Cine nu minte? Cine nu ucidă? Cine nu e lacom? Cine mai este curat? Cine, Doamne, Te mai cinstește pe Tine nefăcându-le pe acestea pe care Tu le-ai oprit și pe care omul le-a dezlegat peste el? O, cine se mai bagă la greu pentru Tine? Cine este cel ce nu se cruță pe sine ca să fii Tu adevărat în cuvânt peste om?*

Voi, fii-copiii ai Fiului meu, iată-L pe El ce face prin voi. El împlinește ultimul semn, ca apoi să vină văzut, să vină pe nori. El vestește această Evanghelie a împărăției Lui în om și peste om,

de la margini la margini, și apoi începe peste tot cer nou și pământ nou, ca la voi, fiilor copii. Faceți-vă tot mai voinici cu duhul pentru greul de aici al lucrului Fiului meu cu voi, și aceasta să vă fie odihna. Amin. Fiul meu v-a învățat că odihna trupului este mângâierea sufletului, și că în ea se odihnește trupul, și de la ea prinde trupul puteri mai presus de fire. Atotputernic este Domnul în voi dacă împliniți cuvântul Lui mai presus de orice. Cu dor și cu durere vă rog să ascultați pe Fiul meu și să nu treceți pe lângă cuvântul Lui, și să-l faceți faptă numaidecât, că El așteaptă după fiecare cuvânt. Amin. Mă doare să-L văd că așteaptă. Așteptarea celor din cer e durere fără margini, cum nu e pe pământ durere. Să nu aștepte cerul după voi, copii tocmiți de cer. E așa de bun Domnul cu voi, și atâta grijă pune pentru voi, dar voi să nu vă folosiți de binele de la El, ci să vă faceți voinicuți pentru greul lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Care lucrează la judecata și la învierea făpturii și la lumina învierii, fiilor vii. Toți cei care se hrănesc din Fiul meu Cuvântul, să ia de la voi spre împlinire toată venirea aceasta, ca unii care împlinesc Scriptura venirii Fiului meu după două mii de ani.

O, să nu închideți cartea! Țineți-o deschisă. Legați-vi-o la gât ca pe o tăbliță a inimii și dați-i viață peste voi. Amin. E grea povara voastră. Poporul cel nou este povară, dar pentru această povară vă ajută Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin zic vouă: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, țineți cartea deschisă zi și noapte și trăiți-o și dați-i împlinire așa cum cere ea. Amin. Așteptarea celor din cer e durere fără de seamăn, cum nu e pe pământ durere. Să nu aștepte cerul după voi, copii tocmiți de cer. Binecuvântată și trează și împlinită să fie lucrarea Fiului meu cu voi și de voi. Hrana sufletului sfințește trupul și îl face ceresc și viu și nou pentru Domnul. Cuprindeți-vă de iubire și de durere pentru rana venirii Fiului meu, căci cu rană vine, și din greu vine când vine la voi. Fiți voi puterea venirii Lui, că vă cere aceasta. Amin.

I-am trezit, Doamne, pe fiii cuvântului Tău cu cuvântul meu de mamă, ca să aibă ei îndemn la trezie și la venirea Ta la ei. Le dau și putere din iubirea mea pentru Tine, ca să fie și ei tot așa. Iar Ție Îți dau ruga mea pentru ei și pentru cei ce cred ca și ei în venirea Ta la ei. Dă-le mereu și tot mereu și tot mai mult putere și har pentru lucrarea seninului inimii, pentru tristețea cea după Dumnezeu, care îl aduce pe om la marele dar al iubirii de Tine, Doamne Mângâietorul. Frumos este copilul sfânt care se mângâie cu sfinții, și sfinții cu el, căci aceasta aduce mult senin ceresc peste omul-copil, iar omul-copil este mângâierea cerului, și este blând și smerit cu inima în fața dreptarului vieții pe care îl primește în toată clipa, întru smerenia inimii lui. Iar Tu dă-le venirea Ta și Te dă lor mereu, ca să se dea ei Ție, și Tu să-i ai și să bucuri pe cei din cer cu ei, Doamne al puterilor cerești. Sărbătoarea mea peste ei ești Tu lângă mine, și eu lângă Tine cu ei și cu ruga mea pentru ei. Amin, amin, amin.

– Tu, mamă a rugăciunii, știi mai mult decât toți cei din cer și de pe pământ că cea mai dulce rugă este iubirea cea plină de foc după Mine, iubirea celor ce Mă iubesc cu foc, mamă. Când iubirea după Mine ia foc în cel ce Mă iubește, Eu, cu desăvârșirea Mea, Mă sălășluiesc în el, cu darul Meu cel blând și smerit al inimii Mele, în omul cel ce se face chip și asemănare a Mea între oameni, mamă a rugăciunii. O, cine a mai cunoscut focul iubirii așa cum a ars el în tine pentru Mine? Te dau tuturor, mamă, ca să se vadă ce este iubirea de Dumnezeu, și te dau iubire în grădina cuvântului Meu, ca să am darul iubirii în grădina venirii Mele și să Mă alin de la el, mamă, așa cum Mă alin de la tine. Amin, amin, amin.

Mama Mea v-a încălzit la focul iubirii ei, copii ai venirii Mele. O, ce să vă mai dau? Aduceți-vă aminte de suspinul Meu care umblă suspinând pe lângă voi când voi sunteți la lucrul mâinilor pentru tot lucrul care mai este de făcut cu mâna, că v-am șoptit într-o zi să-i învățați pe cei ce Mă iau de la voi să nu fugă de simțământul vinovăției, că Eu am stat sub vină pentru tot omul, și l-am învățat să fie blând și smerit cu inima, așa precum Eu sunt. Dați putere de împlinire acestui cuvânt peste voi și peste cei ce iau de la Mine prin voi, și fiecare să-l cinstească pe cel ce este cu Mine, să-l cinstească pentru ca să-l primească, și să se primească unii pe alții cei ce Mă

primesc pe Mine cu învățătura vieții. Cei ce nu se primesc unii pe alții nu pot trece la Mine, și nici Eu nu pot trece la ei ca să Mă primească apoi, pentru că Eu sunt blând și smerit cu inima și încerc inima omului ca să-i văd primirea. Faceți peste voi zile de învățătură sfântă din toate zilele Mele cu voi, din toate zilele sfinților cu voi. Ușurați-Mi greul venirii Mele la voi. Să vă doară și pe voi rana venirii Mele, că printre dureri vin când vin, și abia vin de dureri, fiilor-copii. Cea mai mare lucrare pe care v-o cer este să vă hrăniți cu cele din cer și să vă dați hrana aceasta unii altora, căci prin ea vă sfințiți duhul și sufletul și trupul întru venirea Mea, după două mii de ani de așteptare după om. Mă uit la voi cum vă hrăniți unul pe altul. Hrăniți-vă, că Eu Mă uit la voi. Amin. Hrăniți-vă ființa cu ființa Mea și iubiți învierea Mea care este cu toți cei ce Mă țin viu acum și pe vecii.

Eu vin cuvânt la voi ca să fiu viu între voi, și vin din veșnicie, și sunt cuvântul vieții și vin cu veșnicia la voi, fiilor, și viața cea de veci v-o dau. Amin, amin, amin.

01/14-10-2000